

Toplumsal Sorumluluk yerine oturuyor



ALİ SAYDAM

ali.saydam@aksam.com.tr

Sosyal sorumluluk odaklanıp, moda oldu... Batı'dan gelen pek çok moda gibi tükemize çarpılarak, ya da çarpılarak girme olasılığı kuvvetle muhtemel... Örneğin, sponsorlukla, toplumsal sorumluluk projelerinin birbirlerine karıştırılması gibi... Ya da kendi iştiğal alanında hayır hasenat işi yapmanın, mesela iletişim işindeykeniz iletişim okullarını desteklemenin, elektronik işindeykeniz elektronik eğitime koltuk çıkmanın, sosyal sorumluluk olarak algılanacağını sanmak gibi...

Batıda bu işin yayılması nun en büyük nedeni, sosyal sorumluluk bilincinin itibara doğrudan etkisi: itibarın da satın alma kararlarını birebir oranda belirlemesi... Peki bizde durum nedir? Bunun yanıtını net olarak almak ancak ölçümlenilebilir mi...

Bu tür projeleri yapıp, bir kısmını, bu işi ciddiye alıp, ölçülebilir hedefler koyup, bu hedeflere ulaşmak ve toplumsal bir soruna

odaklanıp, konunun iletişimini de yaparak taçlandırma peşinde. Diğer kısmı ise halen 'madem X firması yapıyor, bizim neyizmiş, üstelik dünyanın gidışı da hiç iyi değil, işin bir ucundan da biz tutalım, hem reklamımız olur' anlayışı içindeler.

İkinci görüşte olanlar anlıyorum. Çünkü onlar için hedef odaklılık, iletişimde süreklilik, itibar ve algılama yönü, 'kisa vadede ele alınması gereken' konular. Uzun vadede ise ne olacağı, Allah kem...

Benim ilgimi ilk kısımda kiler çekiyor. Her moda olan şeyin arkasından gidip, demode olduğunda birar-kanlardan değil onlar. Üstelik şu sıralar lig atlamak için büyük bir fırsat var önlerinde. Bu işin en önemli **mi-henk taşı** olan 'ölçümlenilebilir' için büyük adım...

Dünya çapında büyük şirketleri değerlendiren **AccountAbility Stan-dartlar Başkanı Alan Knight**, "AccountAbility

Rating Turkey 2007" için Türkiye'ye gelmiş. 50 şirket değerlendirdi, derecelendirecekler ve kasım ayında açıklayacaklar.

Her ne kadar 'AccountAbility Rating'i **sorum-luluk derecelendirme** olarak Türkleştirilecekler de bence **'hesapverilebilirlik derecelendirmesi'** demek daha doğru olurdu. Ama önemli değil. Olsun da adı ne olursa olsun...

Bu listedeki firmaların başarı kriterleri ne olacak? **1- Öncelikle toplumsal konulara eğilip, bu duyarlılığı kendileri için bir fırsata çevirebilecekler** **2- Satın alma kararını veren tüketiciler ve potansiyel tüketiciler nezdinde olumlu bir algılamaya yaratacaklar** **3- Hangi toplumsal konuya eğildiler ise o konuyla ilgili ciddi bir gelişim ve değişim yaşanacak** **4- Uzun vadede toplumsal konulara duyarlılıklarını nedeniyle itibar puanları artatacak.** Daha ne olsun?

Aklım almıyor, gönülüm kabul etmiyor...

HABERTÜRKTE yayınlanan **Özlem Gürses**'in ev sahibi, benim de şirekli konuk olduğum **Bildğin Gibi Değil** programının yaz köklüğünü çekiyorsun. Geçen yıl Saif Halim Paşa Yalısı bize köklüğünü açtı, bu sene ise İstanbul Deniz Okulisi'nin bize tahsis ettiği **Zübeyde Hanım** vapurunda çalışıyoruz. Temmuzta yayın baslayacak, Karaköy İskeleyi'nin yanında, Topkapı Sarayı'na bakan bir konumdayız. Uzun zamandır bu kökler dolu dolu yaşamıştım İstanbul'u... ki geldi. Özellikle öncelen Feriyyolu'dan Alınan

Lisesi'ne, bakan Ankara'ya taryın okutkandan sonra da İstanbul Erkek Lisesi'ne gidirken benim 'muhitini haline gelmiş olan bir atmosferi, arka plan olarak kalılamak çok hoştu doğrusu...

Konuklar her alandan. Gazeteciler, sanatçılar, bürokratlar... Bir de Sultanımız vardı. **Nitifer Sultan**. Abdülmeccid'in torunu. Fransa'da yaşıyor. Alemi Dergisi'nin 15. yılı için gelmiş İstanbul'a. Bizim yayın da annesi de vardı yanınla. Ana - kız bir kitap yazmışlar: **"Benim Küçük Prensesim"**... Nitifer Sultan'ın 17 yaşında dramatik bir şekilde vefat etmiş kızı **Tatiana**'nın kısıyık ve yürek parçalayan öyküsü...

Nitifer Sultan ve annesi Gireci Prensesi Irene, o gün bugün kendilerini insanlara, özellikle de çocuklar için yarıdan işine adanmışlar. Kitapları elde edilecek geliri de bu yolda harcayacaklar...

Ben çok heyecanlandım... Bir zamanlar bu toprakların sahibi olmuş bir ailenin ferdi ile görüşüyordum... İmparatorlukla en azından benim bağla-rım kopmamıştı ve her zaman payı tahta otumamın, Osmanlı kökeninden gelmenin gururunu yaşıyordum...

Gelin görün ki bendeki heyecanı, meraki Sultan'ıda göremedim. Üç-beş kelimenin haricinde Türkçe bilmiyor olmasına inanmak için çok çaba sarf ettim. Öğretmişler, öğretilmiş. Tam buna alınmaya çalışırdım ki daha acele bir gerçek çıktı ortaya...

Babesinin aralığı birkaç sayfa haricinde Osmanlı tarihinden hiçbir... Karşıyaka Osmanlı Sultanı var ancak bakan Osmanlı'nın tarihi mirasını, kültürünü ve değerlerini bilmiyor... İhsanın adı sığmayacağı kökler da kökley hayıyor böyle durumlar da. Ya o gerçektan Sultan arna tasıyanıyor, ya da değil ve binkle ni bizi karıkmıyor... Nedeirse aklım böyle derken, gönülüm ikisine de inanamak istemiyor.